

ستاره بنزین ایران؛ از خلیج فارس تا دریای کاراییب

ایران با بهره‌برداری از پالایشگاه ستاره خلیج فارس به جمع صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی پیوست و حالا با تکیه بر برجام، بنزین تولیدی ایران از سواحل خلیج فارس تا دریای کاراییب با نفتکش‌های ایرانی صادر می‌شود.

منتقدان بیژن زنگنه همواره از وی به عنوان دشمن پالایشگاه سازی یاد می‌کنند. موضوعی که می‌توان با نگاهی به عملکردش در مقام وزارت نفت درست یا غلط بودن آن را سنجید.

در سال ۹۲ که زنگنه به ساختمان خیابان طالقانی بازگشت، تولید بنزین ایران حدود ۶۰ میلیون لیتر در روز بود و پالایشگاه ستاره خلیج فارس که سنگ بنای آن در سال ۸۳ و وزارت زنگنه در دولت اصلاحات بنا شده بود نیز پیشرفتی ۲۰ درصدی در ساخت واحدهای فرآیندی داشت.

در واقع آنچه از پالایشگاه ستاره خلیج فارس در سال ۹۲ به دولت یازدهم تحویل داده شد، نه واحدهای مهم و کلیدی فرآیندی، بلکه مجموعه‌ای از آبگیر، مخازن، ساختمان‌های اداری و خطوط لوله بود، اما وزارت نفت در دولت یازدهم و دوازدهم، با طراحی و تکمیل واحد چهارم، ظرفیت خوراک میعانات گازی این پالایشگاه را به ۴۵۰ هزار بشکه در روز افزایش داد.

با تکمیل پالایشگاه ستاره خلیج فارس اما تولید بنزین ایران در کنار سایر پروژه‌های بهبود کیفیت و افزایش تولید در کشور، در سال ۹۸ به ۱۱۲ میلیون لیتر در روز رسید. به گفته مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران از این میزان حدود ۹۰ میلیون لیتر با بالاترین استانداردهای زیست محیطی تولید می‌شود.

در واقع ایران در دولت‌های یازدهم و دوازدهم علاوه بر آنکه افزایش ظرفیت تولید بنزین، کشور را از واردات این سوخت بی‌نیاز کرده، همچنین کیفیت تولید این محصولات را نیز افزایش داده است.

از همین رو صادرات فرآورده‌های نفتی ایران از سوی مشتریان با اقبال رو به رو است.

اگرچه اغلب فرآورده‌های نفتی کشور توسط بخش خصوصی به کشورهای همسایه صادر می‌شود اما بازار ایران محدود به همسایگان نیست و تا قاره آمریکا نیز گسترده شده است. این در حالی است که ایران در سخت‌ترین تحریم‌های نفتی و بانکی به سر می‌برد اما فرآورده‌های نفتی این کشور بی‌مشتری نمی‌ماند.

با تکیه بر این موضوع بود که به گفته وزیر نفت ایران تصمیم گرفت بنزین را در قالب یک معامله تجاری به ونزوئلا بفرستد. تصمیم ایران برای ارسال بنزین و مشتقات پالایشگاهی به ونزوئلا که به خاطر تحریم‌های آمریکا با کمبود حاد در زمینه این سوخت استراتژیک مواجه است با ۵ نفتکش انجام شد تا علاوه بر آنکه جایگاه ایران را در بازار فرآورده‌های نفتی تثبیت کند، تحریم‌های آمریکا را نیز علیه هر دو کشور به چالش بکشد.

در آن زمان البته واشنگتن تهدید کرده بود که اجازه رسیدن بنزین ایرانی به ونزوئلا را نمی‌دهد اما در عمل بنزین ایران بدون مخاطره‌ای به سواحل ونزوئلا رسید.

نفتکش‌های ایرانی که با پرچم کشورمان از آبراهه‌های مهم جهان عبور کردند به استناد یکی از این قوانین، که قانون حق تجارت آزاد است، این مهم را به انجام رساندند.

بر اساس این قانون، ایران و ونزوئلا می‌توانند با یکدیگر تجارت آزاد داشته باشند و تحریم‌های آمریکا علیه این دو کشور مانعی برای آن نیست؛ مانند تمام کشورهای جهان که البته آنها از ترس جریمه‌های آمریکا از روابط آزادانه خود با این دو کشور خودداری می‌کنند.

اما ایران این حق را مدیون برجام است.

در واقع برجام یکی از توافقات و قراردادهای بسیار مهمی است که هنوز هم تأثیر خود را بر روابط بین‌المللی کشور ما دارد. این توافق توانست تحریم‌های شورای امنیت ملل متحد را لغو کند و به ایران اختیاراتی در روابط خود با جهان بدهد.

اگرچه اکنون کشورها و شرکت‌ها تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا را عمل می‌کنند اما دیگر شورای امنیت ملل متحد مانعی برای این روابط وضع

نکرده و از همین رو ایران با ماندن در این توافق تاریخی توانست تا نفتکشهای خود را با پرچم ایران به آبهای ونزوئلا برساند.

در دولتهای یازدهم و دوازدهم ایران علاوه بر تقویت قدرت اقتصادی و دیپلماسی نفتی، با امضای برجام و پافشاری بر حق خود در این معاهده توانست فرآوردههای نفت تولیدی را صادر کند